

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.36. Sicilia Regi Angliæ offertur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. se privatos quosdam Abbatis Joachimi
A. C. 1256. deliramentis captos.

§. XXXVI.

Sicilia Regi Angliæ offertur.

Anon. ap.
Ughell. to 9.
p. 843. 844.

Rayn. an.
1255. n. 8.
Ughell. to. 2.
p. 25.
M. Par.
p. 779.

Papam Alexandrum jam inde ab initio sui pontificatus maxime occupabat bellum suum contra Manfredum, cujus res indies bellius procedebant. Anno priore 1255 Legatus Octavianus partes summi Pontificis debiliores videns ad pactionem venerat, per quam illi Principi ac nepoti ejus Conradino regnum Siculum cedebat, excepto agro Laborino, qui Ecclesiæ maneret obnoxius. Sed Alexander hanc pactionem minime ratam & Siciliæ solium pro vacuo habens, id Anglorum Regi Henrico pro Edmundo altero ipsius filio obtulit, ut jam Innocentius IV. fecerat: & conditiones hujus concessionis statutæ fuerant. Jacobus Bombacambius Episcopus Bononiensis Ord. Prædicatorum a Papa hoc fine missus in Angliam, coram Regni Proceribus magno numero congregatis juvenem Principem Edmundum in possessionem Siciliæ Apuliæque per annulum Papæ nomine illi datum inauguravit post festum S. Lucæ diem scilicet sub finem Octobris anno 1255.

Post

Post spatium mensis venit in Angliam Sæcul. XIII.
 Rustandus Legum Doctor, Hypodiaconus, A. C. 1256.
 Papæ a sacratio, natione Vasco. Huic
 Alexander in mandatis dederat, ut cum p. 785.
 Archiepiscopo Cantuariensi ac Herefordiensi Episcopo in Anglia, Scotia, & Hibernia pro Papa vel Rege sine discrimine decimas colligeret. Fecit eidem potestatem absolvendi Regem a voto sacri belli pro Hierosolyma, ea conditione, ut is in Apuliam contra Manfredum moveret. Rustandus dein Londini & reliqua in Anglia sacrae militiæ classicum adversus Manfredum cani jussit eamque ineuntibus indulgentiam Terræ sanctæ addici; fremente simul ac mirante populo, pro Christianorum ethnicorumque sanguine spargendo eandem promitti veniam. Convocati sunt Angliæ Episcopi eam ob molitionem, ad quam immensas pecuniarum summas ab ipsis Papa poscebat. In conventu Londini habito die S. Hilarii 13 Jan. 1256 Rustandus omnes Ecclesias ad Papam pertinere asseruit. Tum Doctor quidam Leonardus nomine Cleri orator cum modestia, Verum est, inquiebat, cunctas Ecclesias esse Papæ, sed defensionis, non possessionis vel proprietatis causa: sicut dicimus omnia esse Principis, ad tutelam scilicet, non ad dissipationem.

p. 790.

Anniversario lustratæ Virginis die p. 792.
 Rex S. Ludovicus magnum senatum habuit,

Sæcul. XIII.
A.C. 1256.

buit, quo Rex Henricus Legatos misit, inter alios Joannem Manselium unum de fidissimis consiliorum arbitris. Per Franciam transitum ad occupandam Siciliam petiturus erat. Sed accepta notitia de arctis illo in regno Papæ rebus, ne de his loqueretur, obstabat.

Romanam ad aulam Rex Henricus electum Episcopum Sarisburiensem & Abbatem Westmonasterii misit, qui temporis ipsi a Papa præstituti (quod imminabat) prærogationem impetrarent. Quippe sub pœna censurarum se adstrinxerat, ut festo Sancti Michaëlis die 29 Sept. 1256 in Siciliam trajiceret, vel belliducem cum exercitu satis numerofo illuc mitteret. Rustandus ex Anglia discedens, & Archiepiscopus Centronensis se Legatis illis junxerant. Qui Papam permoverunt, ut semestrem dilationem, a primo Decembris ducendo initium, Regi concederet. Epistolam dabat 6 Octobris. Paulo ante nimirum 30 Septembris Rustandum in Aquitania Legatum esse suum, atque Archiepiscopos Burdigalensem, & Ausciensem illi, quanquam Hypodiacono tantum, parere jusserat eo fine, ut ille provinciæ turbas compesceret, ac Terræ sanctæ negotium urgeret, quod Anglorum Rex palam suscepisset. Sic sonant ejus litteræ. At hic sermo haud cohæret cum eo, quod Rustandus in Anglia fecerat.

Rayn. n. 34.

n. 27.

§. XXXVII.